

POSUDEK ŠKOLITELE NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI DANICI BABICOVÉ „FYZICKÁ ATRAKTIVITA ŽENSKÉHO TĚLA V EVOLUČNÍ PERSPEKTIVĚ“

Fyzický vzhled se v různých socio-kulturních kontextech systematicky ukazuje jako klíčový faktor pro výběr partnerky u mužů. Množství studií se proto v současnosti zaměřuje na zjišťování jednotlivých znaků, které ovlivňují hodnocení atraktivity. Na rozdíl od atraktivity tváře, kde se ukazuje vysoká shoda mezi hodnotiteli z různých kultur a rozdílných sociálních postavení, hodnocení atraktivity těla vykazuje celou řadu mezikulturních rozdílů.

Cílem předkládané práce bylo shrnout výsledky výzkumů fyzické atraktivity s tím, že autorka se zaměřila na znaky, jež preferují muži u žen. Jako výkladový rámec si vybrala evolučně biologickou perspektivu. Protože i většina autorů zabývajících se touto problematikou interpretuje své výsledky evolučně, jedná se o logický postup. Největší prostor práce je věnován studiím zabývajícím se poměrem pasu a boků a celkové korpulentnosti postavy. Tyto výzkumy byly ovlivněny pionýrskými výzkumy Singha, který se domníval, že poměr pasu a boků je univerzálně preferovaným znakem. I přes vysoký ohlas jeho studií se ukazuje, že situace je výrazně složitější a jím používaná metodika se zdá v celé řadě aspektů nedostatečná. Právě na tyto nedostatky autorka ve své práci velmi zasvěceně upozorňuje. Je tedy zřejmé, že se nejen dokáže velmi dobře orientovat v odborné literatuře (cituje více jak 110 prací), navíc však i výsledky jednotlivých studií kriticky hodnotit a poukazovat na možné alternativní interpretace. Myslím, že právě tento přístup stále není u bakalářských prací tak samozřejmý a předkládaná práce je v tomto ohledu rozhodně nadprůměrnou. Moje jediná výtka se týká nižší propracovanosti některých kapitol, jako je třeba preference prsou či vlivu symetrie. To ovšem vyplývá spíše z fenoménu „chybějícího týdne“, než z autorčiny neznalosti problematiky. Tento fenomén se týká i úvodní kapitoly o teoretických aspektech preferencí, kde některé koncepty nejsou vysvětleny zcela srozumitelně. Je však třeba připomenout, že s vágní prezentací některých evolučních mechanismů se potýkají i někteří daleko renomovanější autoři (např. A. Zahavi).

Co se jazykové stránky týče, práce obsahuje v některých místech zbytečně složitě formulované větné konstrukce a poměrně často se vyskytují i gramatické chyby. Na druhou stranu je třeba vzít v potaz, že čeština není autorčinou mateřštinou a upřímně řečeno, kdo z nás je schopen psát bezchybnou slovenštinou.

I přes uvedené drobné námitky se domnívám, že se jedná o práci velmi povedenou a navrhuji hodnocení v rozmezí 44-47b v závislosti na kvalitě obhajoby.